

Det, der bestaar

Beviser.

Jesus Kristi, Davids Søns, Abrahams Søns, Slægtbog. (Mt. 1, 1.)

Apostlen Matthæus vil give Verden en Leonedstegning af ham, som han har erkendt som den Jøderne lovede Messias, og i hvem han personlig har fundet Frelse.

Han begynder saa denne sin Leonedstegning som anført ovenfor: "Jesus Kristi, Davids Søns, Abrahams Søns, Slægtbog," og derefter giver han os (2-17 B.) et Slægtregister fra Abraham af gennem David ned til Kristus, 42 Slægtsled i alt.

Det staar endnu klart for mig, hvorledes jeg som Barn var af at læse dette Slægtregister. Hvad syntte er disse torre, fremmede Naame til? tenkte jeg. Nu tænker jeg helt anderledes.

Om jeg var for ung, eller jeg var for doven til at grunde over, hvad jeg læste, ved jeg ikke, men nu er jeg klar over, at vi ikke har Skatternes, der gennem sids Guds Ord, uden at grunde over det, vi læser; det gælder både Slægtregister og andet.

Skatterne venter ikke at finde de ødelle Metaller paa Jordens Overblade, de maa grave, gaa i Dubben for at finde dem; Bonden venter ikke at afsløre Jordens dengdomme yden at dyre og passe den.

Hvordan kan Bibellæseren vente at finde Skattene i Guds Ord uden at gøre sig mindste Ulejlighed dermed? Du sammenligner vel ikke dig selv med en Zugleunge, der bare gaber for at tage Jøden som Mand?

Men det var Jesus Slægtregister, Jo, jeg du, Matthæus har, som sagt, selv lært at kende Jesus som Messias og er blevet et frelst og lykkeligt Menneske ved Troen paa ham, og nu giver han sig under Guds Hånds Ledelse til at skrive om ham, idet han mener, at Jesus er i Stand til også at gøre alle andre Mennesker lykkelige for Tid og Ewighed, om de blot vil tro paa ham.

Det er det Folk, som han selv tilhører, han først og fremmest vil henvende sig til. Men han ved, de har forsøkt Jesu af Nazareth. Det syrste, det derfor gælder om jeg har figer noget andet om ham, det er at leve et usvigtligt Bevis for, at Jesus er af Nazareth, hvem de har forsøkt, er den Messias, eller Kristus, som Gud havde Lovet Jædere.

Og det Bevis giver han gennem Slægtregisteret.

Der var Steder i Jødernes hellige Skrifter, der pegede paa den kommende Frelser som "Abrahams Sæd." (1 Mos. 12, 3 og 18, 18-19) og andre, der pegede paa ham som Davids Søn. Og i Jødernes Bevidsthed levede den kommende Messias som Abrahams Sæd og Davids Søn.

Matthæus har leveret Beviset for, at disse Forudsigelser passer paa Jesus af Nazareth, paa den forsøgende og genopstandne. Han har leveret et Bevis, der staar uroffet og uroffeligt indtil Dagenes Ende og gælder for Jøder forst for øvrigt alle, som spørger efter en Frelser fra Syd og Barnekaa hos Gud.

Søger du efter fast Grund for din Tro og jældige Beviser for, at Jesus er Verdens Frelser, saa har du eet af dem; saa vil du glæde dig over Jesus Slægtregister som over en af de mange Verler i Guds Ord.

Aarkæologien og Bibelen.

Af S. C. Hansen.

II.

Der foreligger nu en overordentlig rig Litteratur om det Eys. Aarkæologien faste over den hellige Skrift. En af de betydeligste og bedste Skrifter der i den sidste Tid har set Lyset, er uafhængig George A. Barton: "Archaeology and the Bible," paa et Blad fra en Pergamentbog indeholdende et Stykke af Habenbæringen, er den skrevne Flade fun fire Sommer høj.

I Midten af et Brudstykke af Lukas' Evangelium fra det fjerde

brede Søndagsfolelitteratur af den højst mulige Karakter.

Bogen, der er udarbejdet af en højst anset og erfaren Forfatter paa Bibelarkæologiens Omraade.

Dr. Barton var en tid Direktør for den amerikanske Skole i Jerusalem for orientalske Forsknings — giver højst verdifuld Oplysning paa en Mængde Omraader, som paa forskellig Maade smitter sig til Bibelstudiet, og den vil være af den største Interesse ikke blot for Prester og Lærere, men overhovedet for enhver Bibellever.

Jeg skal af Forfatterens Forord hævde følgende: "Det er ikke den mindste Ejendom Arkeologien har hævet, at den har givet os en ny Baggrund, mod hvilken de bibelske Forfatteres Inspiration træder frem med overbevisende Kraft. Man finder ofte i Babylon Traditioner, identiske med dem, der findes i Gamle Testament, men de er fortalt saaledes, at der ikke skinner en faaand Opfattelse af Gud gennem dem, som skinner gennem den bibelske Fortælling. Babylonier og Egyptere udøjer deres Hjerte i Salmer med noget af den samme Lidenstab og Patos som hos Hebrewere, men ingen faaand levende Opfattelse af Gud og hans Enhed giver Indhold til deres Tro selv den ventede Kraft til deres Land."

Jeg erindrer fra den nylig offentliggjorte Brevefteling mellem Staar Nordam og Otto Møller, at den første et Sted udtales som Forundring over, at de skrifte i den jørske Menighed var saa velkendt med de hellige Skrifter, som bl. a. Paulus's Breve bærer Bidne om de var.

De senere Aars Udgavninger i Egypten, hvis torre Sand har bevaret de gamle Papirusblade fra den første kristne Aarhundrede fra Øplossning, giver tilstrækkelig Vidnesbyrd om, at den nye Pagts Skrifter forelaa i skrevet Form meget tidligere, end Skriften har vistet indbrønne, og at de havde fundet almindelig Udbredelse rundt om i Menighederne.

Et af de første Fund, der vakte højre Opmærksomhed, var et Blad af en Lommehibel, en ægyptisk Skriften havde haaret i det tredje Aarhundrede. Dette Blad var et Aarhundrede ældre end noget an det tidligere fundt Brudstykke af den hellige Skrift. Det var skrevet paa farveligt Papirus i en ret god Haand og afgaaet godt Ettersigter for øvrigt Herrens minderord om, at Høsten er stor, men Arbejderne saa.

En Del af Lukas' Evangelium er fundet baade paa Græs og Kopist i en Leoning af et gammelt Ny Testament, bærende Bidne om, at man i Kirkens første Aarhundrede ikke forsøgte at give Folket det gledelige Budstab paa det egne Sprog. Man har fundet flere lignende Tekster, der har udgjort en Del af disse gamle Missionsbibler.

I nogle af dem findes oversættelsen paa den følgende Side, i andre findes den i en parallel Kolonne paa samme Side.

I et gammelt Brudstykke af Lukas' Evangelium er Afstrøningen mindre nojagtig, muligvis som Følge af, at Afstrøren har hørt for godt paa sin Hulommelie. Men dette taler vel for hans Bibelhuldebok: han er fuldt fortrolig med Skængerningerne, men han er ikke saa omhyggelig med Afstrøningen.

Det saa jo virkelig ud, som om Martyrmenigheden besæd samme Ny Testament, som vores Fædre har overgivet os — ja naturligvis.

Et Pergamentblad fra det fjerde Aarhundrede har fun sem Vers paa hver Side, saa det maa have tilhørt en meget lille "Diamond Edition" af Ny Testament — en Aftrykning af, at allerede de første Kristne har haft Lommehibler, de let kunde føre med sig paa Rejsen.

Det har for øvrigt den Mærklighed, at Ordet "Kors" er saaledes forstørret, at det bogstaveligt tæller et Kors, det samme er for øvrigt ogsaa tilfældet med Ordet "Korsfæstelse".

Man har fundet ikke saa faa Blad fra faaandene "Lommehibler"; paa et Blad fra en Pergamentbog indeholdende et Stykke af Habenbæringen, er den skrevne Flade fun fire Sommer høj.

I Midten af et Brudstykke af Lukas' Evangelium fra det fjerde

Aarhundrede, ser vi endnu, i Bogstaver skrevne for over 1500 Aar.

Bogen, der er udarbejdet af en højst anset og erfaren Forfatter paa Bibelarkæologiens Omraade.

Dr. Barton var en tid Direktør

for Ord.

Jeg er ikke kommen for at falde retfærdige, men Syndere til Omvendende.

Et Blad fra et af de ældste Brudstykker af Ny Testament indeholder Johannes verdenshistoriske Vidnesbyrd om Jesus som det Guds Lam, som bærer Verdens Synd, det indeholder ogsaa Bevægningen om Herrens Opstandelse.

Jen Papirusbog, der begynder med Johannes Evangelium, har Afstrøren i Kap. 3, 18 skrevet "Guds enbaarde Sons Navn" to Gange, men umiddelbart forud har man det kendte Skrifsted: Saaledes Gud Verden, at han gav sin enbaarde Son os.

Et Blad fra et af de ældste Brudstykker af Ny Testament indeholder Johannes Evangelium, har Afstrøren i Kap. 3, 18 skrevet "Guds enbaarde Sons Navn" to Gange, men umiddelbart forud har man det kendte Skrifsted: Saaledes Gud Verden, at han gav sin enbaarde Son os.

Et Blad fra et af de ældste

Brudstykker af Ny Testament indeholder Johannes Evangelium, har Afstrøren i Kap. 3, 18 skrevet "Guds enbaarde Sons Navn" to Gange, men umiddelbart forud har man det kendte Skrifsted: Saaledes Gud Verden, at han gav sin enbaarde Son os.

Et Blad fra et af de ældste

Brudstykker af Ny Testament indeholder Johannes Evangelium, har Afstrøren i Kap. 3, 18 skrevet "Guds enbaarde Sons Navn" to Gange, men umiddelbart forud har man det kendte Skrifsted: Saaledes Gud Verden, at han gav sin enbaarde Son os.

Et Blad fra et af de ældste

Brudstykker af Ny Testament indeholder Johannes Evangelium, har Afstrøren i Kap. 3, 18 skrevet "Guds enbaarde Sons Navn" to Gange, men umiddelbart forud har man det kendte Skrifsted: Saaledes Gud Verden, at han gav sin enbaarde Son os.

Et Blad fra et af de ældste

Brudstykker af Ny Testament indeholder Johannes Evangelium, har Afstrøren i Kap. 3, 18 skrevet "Guds enbaarde Sons Navn" to Gange, men umiddelbart forud har man det kendte Skrifsted: Saaledes Gud Verden, at han gav sin enbaarde Son os.

Et Blad fra et af de ældste

Brudstykker af Ny Testament indeholder Johannes Evangelium, har Afstrøren i Kap. 3, 18 skrevet "Guds enbaarde Sons Navn" to Gange, men umiddelbart forud har man det kendte Skrifsted: Saaledes Gud Verden, at han gav sin enbaarde Son os.

Et Blad fra et af de ældste

Brudstykker af Ny Testament indeholder Johannes Evangelium, har Afstrøren i Kap. 3, 18 skrevet "Guds enbaarde Sons Navn" to Gange, men umiddelbart forud har man det kendte Skrifsted: Saaledes Gud Verden, at han gav sin enbaarde Son os.

Et Blad fra et af de ældste

Brudstykker af Ny Testament indeholder Johannes Evangelium, har Afstrøren i Kap. 3, 18 skrevet "Guds enbaarde Sons Navn" to Gange, men umiddelbart forud har man det kendte Skrifsted: Saaledes Gud Verden, at han gav sin enbaarde Son os.

Et Blad fra et af de ældste

Brudstykker af Ny Testament indeholder Johannes Evangelium, har Afstrøren i Kap. 3, 18 skrevet "Guds enbaarde Sons Navn" to Gange, men umiddelbart forud har man det kendte Skrifsted: Saaledes Gud Verden, at han gav sin enbaarde Son os.

Et Blad fra et af de ældste

Brudstykker af Ny Testament indeholder Johannes Evangelium, har Afstrøren i Kap. 3, 18 skrevet "Guds enbaarde Sons Navn" to Gange, men umiddelbart forud har man det kendte Skrifsted: Saaledes Gud Verden, at han gav sin enbaarde Son os.

Et Blad fra et af de ældste

Brudstykker af Ny Testament indeholder Johannes Evangelium, har Afstrøren i Kap. 3, 18 skrevet "Guds enbaarde Sons Navn" to Gange, men umiddelbart forud har man det kendte Skrifsted: Saaledes Gud Verden, at han gav sin enbaarde Son os.

Et Blad fra et af de ældste

Brudstykker af Ny Testament indeholder Johannes Evangelium, har Afstrøren i Kap. 3, 18 skrevet "Guds enbaarde Sons Navn" to Gange, men umiddelbart forud har man det kendte Skrifsted: Saaledes Gud Verden, at han gav sin enbaarde Son os.

Et Blad fra et af de ældste

Brudstykker af Ny Testament indeholder Johannes Evangelium, har Afstrøren i Kap. 3, 18 skrevet "Guds enbaarde Sons Navn" to Gange, men umiddelbart forud har man det kendte Skrifsted: Saaledes Gud Verden, at han gav sin enbaarde Son os.

Et Blad fra et af de ældste

Brudstykker af Ny Testament indeholder Johannes Evangelium, har Afstrøren i Kap. 3, 18 skrevet "Guds enbaarde Sons Navn" to Gange, men umiddelbart forud har man det kendte Skrifsted: Saaledes Gud Verden, at han gav sin enbaarde Son os.

Et Blad fra et af de ældste

Brudstykker af Ny Testament indeholder Johannes Evangelium, har Afstrøren i Kap. 3, 18 skrevet "Guds enbaarde Sons Navn" to Gange, men umiddelbart forud har man det kendte Skrifsted: Saaledes Gud Verden, at han gav sin enbaarde Son os.

Et Blad fra et af de ældste

Brudstykker af Ny Testament indeholder Johannes Evangelium, har Afstrøren i Kap. 3, 18 skrevet "Guds enbaarde Sons Navn" to Gange, men umiddelbart forud har man det kendte Skrifsted: Saaledes Gud Verden, at han gav sin enbaarde Son os.

Et Blad fra et af de ældste

Brudstykker af Ny Testament indeholder Johannes Evangelium, har Afstrøren i Kap. 3, 18 skrevet "Guds enbaarde Sons Navn" to Gange, men umiddelbart forud har man det kendte Skrifsted: Saaledes Gud Verden, at han gav sin enbaarde Son os.

Et Blad fra et af de ældste

Brudstykker af Ny Testament indeholder Johannes Evangelium, har Afstrøren i Kap. 3, 18 skrevet "Guds enbaarde Sons Navn" to Gange, men umiddelbart forud har man det kendte Skrifsted: Saaledes Gud Verden, at han gav sin enbaarde Son os.

Et Blad fra et af de ældste

Brudstykker af Ny Testament indeholder Johannes Evangelium, har Afstrøren i Kap. 3, 18 skrevet "Guds enbaarde Sons Navn" to Gange, men umiddelbart forud har man det kendte Skrifsted: Saaledes Gud Verden, at han gav sin enbaarde Son os.

Et Blad fra et af de ældste

Brudstykker af Ny Testament indeholder Johannes Evangelium, har Afstrøren i Kap. 3, 18 skrevet "Guds enbaarde Sons Navn" to Gange, men umiddelbart forud har man det kendte Skrifsted: Saaledes Gud Verden, at han gav sin enbaarde Son os.

Et Blad fra et af de ældste

Brudstykker af Ny Testament indeholder Johannes Evangelium, har Afstrøren i Kap. 3, 18 skrevet "Guds enbaarde Sons Navn" to Gange, men umiddelbart forud har man det kendte Skrifsted: Saaledes Gud Verden, at han gav sin enbaarde Son os.

Et Blad fra et af de ældste

Brudstykker af Ny Testament indeholder Johannes Evangelium, har Afstrøren i Kap. 3, 18 skrevet "Guds enbaarde Sons Navn" to Gange, men umiddelbart forud har man det kendte Skrifsted: Saaledes Gud Verden, at han gav sin enbaarde Son os.

Et Blad fra et af de ældste

Brudstykker af Ny Testament indeholder Johannes Evangelium, har Afstrøren i Kap. 3, 18 skrevet "Guds enbaarde Sons Navn" to Gange, men umiddelbart forud har man det kendte Skrifsted: Saaledes Gud Verden, at han gav sin enbaarde Son os.

Et Blad fra et af de ældste

Brudstykker af Ny Testament indeholder Johannes Evangelium, har Afstrøren i Kap. 3, 18 skrevet "Guds enbaarde Sons Navn" to Gange, men umiddelbart forud har man det kendte Skrifsted: Saaledes Gud Verden, at han gav sin enbaarde Son os.

Et Blad fra et af de ældste

Brudstykker af Ny Testament indeholder Johannes